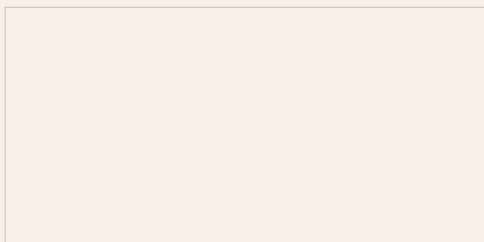

Zápisky z lyžařského výcviku

Konečně je tu sobota 11. ledna a naše třída 1.B spolu s 2.A vyjíždějí na týdenní lyžařský výcvik z Hloubětína, kde studujeme podnikatelskou administrativu na střední a nástavbové škole 1. KŠPA. Všichni dorazili včas, takže se nemuselo na nikoho čekat. Naše lyžařské dobrodružství mohlo začít. Bohužel bez našeho milého pana profesora Hodaně, kterého nečekaně skolily vysoké horečky. Vzhopil se však a dorazil do Náchodské boudy v Krkonoších s dvoudenním zpožděním, s nadšením jsme ho přivítali.

Zatím ale sedíme ještě v autobuse, v němž kluci pochopitelně obsadili ty nejlepší místa úplně vzadu, na něž jsme si s holkama dělaly záclonky, ale hoši byli rychlejší. Cestou hrajeme různé hry jako slovní kopanou, piškvorky nebo se předháníme ve vymýšlení zvířat na K. V souboji dívky versus chlapci nebylo vítězů ani poražených. Po dvouhodinové jízdě jsme byli téměř u cíle, jen nám zbývalo z Pece pod Sněžkou šestikilometrové stoupání do pořádného kopce, zatímco náš kamarád Martin měl hlídat zavazadla a čekat na roľbu, která ho vyveze nahoru k chatě. Celá skupina mu to záviděla, protože nemusel šlapat.

Naše bouda byla po rekonstrukci celá růžová, čímž se výrazně lišila od ostatních horských chat v okolí. Po příchodu na boudu jsme se hned ubytovali - kluci si zase vybrali lepší pokoje. Pro nás holky zbyly tři pokoje ve druhém patře. V jednom z nich byly se mnou mé kamarádky Barča, Věra, Veronika a Marcela. S Veronikou a Marcelou jsme se teprve poznávaly. Musím říct, a nejen já, že obě byly moc fajn. V našem pokojíku bylo tolik místa, že jsme "padaly jedna přes druhou, ale převažovala příjemná atmosféra a celkově hezký dojem (bylo čistě a voňavě povlečeno, krásný výhled z oken do okolí).

Ještě než nastal večer, všichni jsme se shromáždili před chatou, abychom předvedli svoje lyžařské umění. Vedoucí zájezdu profesorka Buzková se dvěma instruktory nás podle výkonnosti rozdělili do tří skupin. Nejvíce nás bylo ve třetí skupině, kterou tvořili ti horší lyžaři. V té jsem byla i já, neboť jsem se poprvé účastnila lyžařského zájezdu. První skupinu tvořili kluci se snowboardy, ve druhé byli lepší lyžaři. Hned u chaty byl krátký dětský vlek, na kterém jezdila naše třetí skupina. Už první den jsme zjistili, že jídlo - plná penze - nebude nic extra, ale dalo se to přežít, i když... Po celý týden jsme chodili lyžovat na nedaleké Zahrádky s kotvovým vlekem a na "Klondajk s pomou. Na nejprudších svazích - Smrku a Bramberku, jezdili nejčastěji snowboardisté. Počasí nám přálo, slunce hrálo a sněhu bylo hodně. Za týden jsme vypozorovali, že dokážeme lyžovat skoro tak dobře jako ti nejlepší z nás, přestože jsme ze začátku měli nejvíce "naklepané zadky". O závody nikdo nestál - proto byly zrušeny. Avšak pro některé z nás bylo nejvíce vzrušující noční lyžování na dětském vlekem, osvětleném bodovými světly. Kluci si udělali ze sněhu malý skokanský můstek a předváděli se před námi děvčaty a sami před sebou. Byli opravdu moc dobří. Vždy po večeri (oběd byl o něco lepší) jsme se nahrnuli do společenské místnosti, kde jsme hráli různé hry, které vymyslel uzdravený pan profesor Hodaň. Do dvanácti jsme měli být na svých pokojích, což byl pro většinu problém. Ale kázeň musí být, a proto pan profesor ty, kdož ponocovali, neváhal pokárat. Na druhý den se všichni tvářili O. K. až na ty, kterým bezesná noc koukala z očí, ti byli k. o. Poslední večer jsme strávili na diskotéce v nedaleké chatě Pražská, kde jsme měli o zábavu postaráno. Zpátky do Prahy se nikdo příliš netěšil (přestože na nás první den ve škole čekaly dvě písemky a vzápětí pololetní vysvědčení), ale všechno má svůj konec, i tenhle báječný lyžák.

Radka z 1.B

Tímto příspěvkem otevíráme v Listech poprvé Studentský list - stránku, kterou chceme věnovat příspěvkům od mladých lidí, žijících nebo studujících v Praze 14, ať už jsou to středoškoláci, učni, vysokoškoláci nebo ještě chodí do posledního ročníku základní školy. Napsat nám můžete vlastně o čemkoli (uvítáme i fotografie), co vás v životě potkalo, co vás zaujalo, motivovalo nebo i rozzlobilo. Upřednostňujeme kratší a vtipné postřehy ze života.

E-mail: listyprahy14@p14.mepnet.cz